

φύραμα

φύραμα, το, ουσ. [<μτγν. φύραμα <φύρω (= ανακατεύω)], το φύραμα· το ποιόν, το ήθος, ο χαρακτήρας του ανθρώπου, ιδίως ο κακός: «δεν έχω διάθεση να κάνω παρέα μ' αυτό το φύραμα || έχει δυο γιους που είναι του ιδίου φυράματος»·

- *είναι του ιδίου φυράματος*, τα άτομα για τα οποία γίνεται λόγος έχουν τις ίδιες κακές ιδιότητες, τον ίδιο κακό χαρακτήρα: «απ' την πρώτη στιγμή ταίριαξαν, γιατί είναι του ιδίου φυράματος». Συνών. *είναι ένα πανί / είναι ίδια φάρα* ή *είναι μια φάρα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας